

SOCIALDEMOKRATERNA I UMEÅ

MOTIONER TILL DISTRIKTSKONGRESS 2018

Representantskapsmöte

2017-12-11

Motion nr 1

En ordning där all vård enligt LSS blir ett statligt ansvar.

I dagsläget beskylls Socialdemokraterna av våra politiska motståndare – Måhända helt korrekt för att vilja rusta ner LSS och skapa en ordning där de mest utsatta och hjälpbehövande i samhällsbygget inte får det stöd och den hjälp de har rätt till enligt vår ideologiska grundsyn om alla människors lika värde.

Därtill ser vi en verklighet växa fram där staten frånhänder sig betalningsskyldigheten för stöd enligt LSS till landets kommuner genom att via Försäkringskassan se till att antalet assistanstimmar enligt LSS understiger den nivå som innebär att staten ska bära kostnaden för LSS stödet till de som är i behov av stöd enligt LSS.

Det förfaringsättet från Försäkringskassan innebär två allvarliga skeenden:

- Den som är berättigad till stöd enligt LSS förlorar rätten till stöd enligt LSS.
- Landets kommuner påförs ett utökat ansvar för att bära kostnaderna för stöd enligt LSS.

För mig som Socialdemokrat är detta helt förhållningssätt för oss som parti helt uteslutet då min uppfattning är att vi som ett parti som ideologiskt förespråkar solidaritet, jämlikhet och alla människors lika värde har en skyldighet att säkerställa att alla i samhället är lika mycket värda.

I min värld gäller den rätten även de med rätt till stöd enligt LSS så att de kan leva ett fullvärdigt liv som ligger så nära en normal livsföring för icke hjälpbehövande som möjligt.

Därför vill jag med denna motion motionera och verka för att all vård enligt LSS från och med motionens antagande ska bli en statlig angelägenhet med staten som ensam huvudman för alla stödåtgärder enligt LSS.

Mitt yrkande blir därför följande:

- **Att Umeå arbetarekommun antar motionen som sin egen.**
- **Att det Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten antar motionen som sin egen.**
- **Att det Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten via sina folkvalda riksdagsledamöter trycker på för att motionens andemening ska bli verklighet genom att uppdra åt dem att i riksdagen motionera i enlighet med motionens andemening.**

Anders Forss

Kassör Ersboda S-förening

Förslag till motionssvar ”en ordning där all vård enligt LSS blir ett statligt ansvar”

Motionären föreslår att staten ska vara huvudman för all LSS och att staten ska bära kostnaden för all assistans enligt LSS.

Det här är en komplex fråga som inte har ett enkelt svar. Utgångspunkten måste alltid vara hur den enskilde kan tillgodose sig intentionerna i lagstiftningen och de olika insatserna.

Huvudmannaskapet inom LSS är idag delat mellan stat, landsting och kommun. Styrelsen kan se att en överföring av detta till staten som motionären föreslår, inte är okomplicerat då detta ligger långt ifrån statens kompetens. Att överföra huvudmannaskapet för LSS till staten skapar nya gränsdragningsproblem mot kommunerna genom att insatserna ändå kommer behöva koordineras mot skola, socialtjänst och landsting. I SOU 2008:77 konstaterade LSS-kommittén att det sammansatta huvudmannaskapet leder till en integrering i lokalsamhället, vilket är väldigt viktigt för att den enskilde ska få vara en medborgare som andra.

Det finns alltså starka invändningar mot att bryta upp huvudmannaskapet för LSS och förflytta det till statlig nivå. Den insats som styrelsen däremot tydligt ser behov av förändringar runt är den personliga assistansen. Här skulle ett statligt huvudmannaskap troligtvis leda till mindre dubbelarbete, enklare för den enskilde att flytta till andra kommuner samt minskade behov av gränsdragningsproblem. Men man ska ha klart för sig att detta inte är utan nackdelar. Kopplingen till andra LSS-insatser bryts upp än mer.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att sända motionen som enskild till Distriktskongressen 2018

Motion nr 2. Inkludering av tandvården i högkostnadsskyddet för sjukvården.

Vi har i dagarna från Socialstyrelsen nåtts av information om att så många som 7 av 10 samhällsmedborgare avstår från förebyggande tandvård därför att tandvården är dyr och därför att tandvården inte inryms inom ramen för det högkostnadsskydd som gäller för övrig sjukvård.

Det innebär att tandvård och god munhälsa blivit till en klassfråga vilket är en företeelse som inte hör hemma i ett jämlikt och solidariskt Sverige styrt av Socialdemokraterna.

För mig är det självklart att munnen är en del av kroppen och att munnen därför ska ingå i samma ram för högkostnadsskydd som resten av kroppen.

Ett av de bärande argumenten för att det så ska bli fallet är att god munhälsa är en grundläggande förutsättning för en god självkänsla och därmed ett gott självförtroende.

Motsatsen – Dvs. det som blir effekten av en dålig munhälsa är dålig självkänsla och avsaknad av självförtroende vilket lägger sig som en våt filt över individens möjligheter till personlig utveckling, vidareutbildning och yrkesmässig karriär.

Mot den bakgrunden är mitt yrkande följande:

- Att Umeå Arbetarekommun antar motionen som sin egen att skicka vidare till distriktskongressen.
- Att Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten antar motionen som sin egen.
- Att Socialdemokratiska partidistriktet gentemot partiet centralt genom våra riksdagsledamöter driver på för att motionens andemening och förslag om att inkludera tandvården i högkostnadsskyddet för övrig sjukvård att bli verklighet.

Anders Forss

Kassör Ersboda S-förening.

Förslag till motionssvar ang inkludering av tandvården i högkostnadsskyddet för sjukvården

AK-styrelsen delar motionärens uppfattning om att jämlik tandhälsa är en viktig politisk fråga. I ett tidigare beslut på Socialdemokraternas jobbkongress 2009 anges redan att ”vårt långsiktiga mål är ett högkostnadsskydd av samma modell som inom hälso- och sjukvården.” Motiveringen är att tänderna ska ses som en del av kroppen. Genom detta ska ingen behöva ha eftersatt tandvård på grund av höga kostnader. Reformen är dock förenad med stora kostnader och tuffa prioriteringar. AK-styrelsen ser därför mycket positivt på de förändringar som regeringen gjort på området i syfte att stärka tandhälsan och minska kostnaderna för den enskilde. Ett tydligt exempel på detta är att åldersgränsen för kostnadsfri tandvård för barn och unga stegvis höjs. Redan i år höjdes åldersgränsen till att omfatta personer till och med 22 år och 2019 inkluderas även personer fram t.o.m. 23 års ålder. Genom att höja åldersgränsen för fri tandvård kan vi grundlägga en god tandhälsa i unga år. Det leder till att vi på sikt även kan minska skillnaderna i tandhälsa, och därmed hälsoklyftorna i befolkningen.

AK-styrelsen ser även positivt på att det allmänna tandvårdsbidraget för äldre har setts över. Redan 1 juli 2017 trädde nya reglerna i kraft vilket innebär att alla personer över 65 omfattas av det allmänna tandvårdsbidraget för äldre. Tidigare var åldersgränsen 75 år och äldre. Beslutet innebär att fler ges möjlighet till en god tandhälsa.

Förutom det statliga tandvårdsbidraget finns möjligheten att teckna Abonnemangstandvård hos Folktandvården. I Västerbottens läns landsting går det under namnet Frisktandvård och innebär regelbunden tandvård till ett fast pris. En smart modell där tanken är att din friska mun ska fortsätta vara frisk eller din tandhälsa ska förbättras om det behövs. Det ger den enskilde möjlighet att planera sina tandvårdskostnader, vilket är positivt. På hemsidan 1177.se/tänder kan man ta del av hur det nuvarande högkostnadsskyddet fungerar. Där ges även råd och kunskap när det gäller munhälsa.

Vid partikongressen 2017 beslutades att dagens system behöver utredas för att närma sig hälso- och sjukvårdens system i syfte att gynna en regelbunden och förebyggande tandvård. Steg ska tas under nästa mandatperiod för en mer jämlik tandvård där tandhälsa inte är en klassfråga.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att att anse motionen besvarad

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2018

Motion nr 3. Vaccinationsprogrammet för alla barn

Jag tycker det är viktigt att alla barn vaccinerar sig enligt vaccinationsprogrammet som Landstinget erbjuder. Vaccinationsprogrammet är för dessa sjukdomar: difteri, kikhosta, stelkramp, polio, Haemophilus influenzae typ b (Hib), pneumokocker, mässling, påssjuka, röda hund och Humant papillomvirus (HPV, endast flickor). Då vaccinationsprogrammet är ett bra skydd mot allvarliga sjukdomar och förhindrar spridning av sjukdomar som kan ge livshotande skador. Då vissa vårdnadshavare inte vaccinerar sitt barn kan det leda till barnet insjuknar helt onödan samt sprider sjukdomen, vilket leder till en onödig belastning på sjukvården.

Att inte vaccinera sitt barn måste leda till konsekvenser för vårdnadshavarna då de utsätter barnet för onödiga sjukdomar. Dessutom kostar det samhället pengar genom de barn som blir sjuka för vård och VAB-dagar. Samhället måste ge en signal till vårdnadshavare som inte vaccinerar sina barn - det accepteras inte!

I Frankrike har man haft diskussionen om obligatorisk vaccination av barn. Detta ledde till att Nationalförsamlingen den 27 oktober, godkände att antalet obligatoriska vaccinationer för småbarn ökade från tre stycken till elva stycken.

(http://www.lemonde.fr/sante/article/2017/10/27/1-assemblee-nationale-vote-le-passage-de-3-a-11-vaccins-obligatoires_5207043_1651302.html)

Nu är det dags att Sverige tar samma beslut som Frankrike har gjort och inför obligatoriskt vaccination gällande vaccinationsprogrammet.

Att alla barn vaccineras obligatoriskt enligt vaccinationsprogrammet.

Att vårdnadshavare som inte vaccinerar sitt eller sina barn enligt vaccinationsprogrammet får en lämplig påföljd.

Lars Åberg
Ålidhem-Sofiehems s-förening

Motionen antogs av Ålidhem-Sofiehems s-förening den 1 november 2017.

Förslag till motionssvar ang vaccinationsprogrammet för alla barn

AK-styrelsen delar din uppfattning om att det är viktigt att barn vaccinerar sig enligt vaccinationsprogrammet. Det är ett erbjudande och bygger på frivillighet. Det är viktigt att informera om programmet och möta oro med fakta. Den svenska sjukvården bygger på frivillighet och gemensam förståelse för vad som är bra. Sverige har också bättre vaccinationstäckning än länder som har krav. Nationellt ligger vaccinationsgraden på 97,5 procent, i Västerbotten ligger siffran på 98,8 procent.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2018.

Motion nr 4. Pensionssystemet måste reformeras

Regeringen öppnar för ett förslag om höjd pensionsålder redan före valet nästa år.

Ramarna för innehållet ska vara klara i november i år. Nu diskuteras bl a att höja den tidigare pensionsåldern från 61 till 63 år och höja åldersgränsen för att jobba kvar från 67 till 69 år.

Den viktigaste utmaningen blir att vidta åtgärder för ett arbetsliv som inte sliter ut folk i förtid.

Olika branscher ser olika ut och ger mer eller mindre utslagning ifrån arbetslivet och de måste kompenseras i framtiden om en höjning av pensionsåldern genomförs.

Pensionsfrågan har blivit mer och mer komplex och är kopplad till lön,

a-kassa och sjukpenning. En hel del lagändringar måste genomföras om en höjning av pensionsåldern fastställs. Inte bara lagändringar utan även försäkringsskyddet som parterna är överens om måste anpassas till höjd pensionsålder.

Många pensionärer riskerar att hamna i fattigdom och det är inte bara äldre som riskerar att hamna i fattigdom i framtiden utan även yngre.

Nu är det dags att leva upp till partikongressens beslut i Sundsvall 1997.

Pensionssystemets grundläggande mål har alltid varit att motverka fattigdom bland äldre. Översyn skulle genomföras av det reformerade pensionssystemet framgick enligt beslutet från partikongressen 1997.

Alla i samhället såväl unga som gamla måste kunna lita på pensionssystemets hållbarhet. Nivåerna i pensionssystemet ska ligga på samma nivå som i ATP systemet enligt beslutet vilket det inte gör idag. De ojämsställda pensionerna är ett stort problem som har sin grund i ett ojämsställt samhälle och arbetsliv.

Mot bakgrund av att pensionerna inte blev som det var tänkt på kongressen i Sundsvall är det dags att följa upp kongressbeslutet genom att tillsätta en omfattande pensionsutredning som gör en genomgripande analys och kommer med förslag om ett reviderat pensionssystem.

Det är nu 20 år sedan beslut på partikongressen i Sundsvall. Fortfarande är de ojämsställda pensionerna ett stort problem som har sin grund i ett ojämslikt samhälle och arbetsliv.

Efter fempartiuppställningen så har orättvisorna blivit större och kvinnorna är de stora förlorarna.

Nu är det dags att vi gör något åt pensionssystemet och att en heltäckande utredning genomförs. Om inte övriga partier vill vara med så anser vi att socialdemokraterna kliver av pensionsuppställningen och i så fall blir pensionerna en stridsfråga i valet.

Att följande att-satser bifalls

att en översyn av det reformerade pensionssystemet genomförs i sin helhet

att Umeå arbetarekommun bifaller motionen och sänder den vidare till distriktskongressen.

IF Metalls S-förening Södra Västerbotten
Ulf Björk Per-Erik Johansson

Gamla Gardets Socialdemokratiska förening i Umeå
Kuno Morén

Förslag till motionssvar ang pensionssystemet

Motionen belyser ett antal omständigheter som motiverar och påvisar behovet av en genomgripande översyn av befintligt pensionssystem.

I någon mån kan justering av pensionsålderns gränser skapa förutsättningar för högre pensioner, men det krävs fler åtgärder för att komma till rätta med de svagheter och brister som motionen pekar på.

Motionen pekar också på några av de konsekvenser och frågor som behöver lösas i den händelse åldersgränserna för rätt till pension respektive rätt att jobba kvar ändras.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som Umeå Arbetarekommuns egen

att skicka motionen till Distriktkongressen 2018

Motion nr 5. Förändra sjukförsäkringen

Vi socialdemokrater gick till val på att inte slänga ut folk ur sjukförsäkringen när de är sjuka.
Hur blev det?

1 februari 2016 togs tidsbegränsningen bort i sjukförsäkringen, den så kallade bortre gränsen. Tanken med borttagandet av bortre tidsgränsen var bland annat att människor inte skulle bli utförsäkrade och hamna i ett limbo av olika lösningar för att kunna försörja sig under sin sjukdom.

Redan då fanns farhågor att det inte skulle räcka med att ta bort tidsgränsen, vilket tyvärr har blivit en sanning. Rehabiliteringskedjan är kvar med sina tidsgränser om stöd för en snabbare återkomst till arbetet.

Tillämpningen av rehabiliteringskedjan har numera efter den 1 februari 2016 blivit stelbent och byråkratisk som ser till att många gånger förvärra sjukdomar och än värre kasta ut människor med nedsatt arbetsförmåga ur ett system som har till mål att göra dem friska.

Om ett system inte fungerar så riskerar man att undergräva förtroendet för välfärdssamhällets grundpelare. Om man dessutom blundar för problemen blir det än värre.

Av de Jo anmälningar och ISF granskning visar på att det finns problem i systemen och riktar kritik mot försäkringskassan. Dels är det de långa handläggningstiderna och dels de bedömningar Försäkringskassan gör.

ISF har i en granskning visat på att Försäkringskassan bedömningar efter dag 90 och 180 i rehabiliteringskedjan inte håller den kvalitet man kan förvänta sig. En stor del av dessa brister är att de saknar ett ordentligt utredningsarbete och kartläggningar om återgång till arbete.

Det finns åtskilliga exempel på där människors rehabiliteringsprocesser blivit avbrutna på grund av indragen sjukpenning, trots arbetsgivare anpassat arbetsuppgifterna och att behandlande läkare ser att det finns goda möjligheter till att personen kommer att återgå till arbetet efter en adekvat rehabilitering. Där Försäkringskassan anser att personer ska kunna ta ett fiktivt arbete som ingen vet om det ens existerar och som blir väldigt svårt att argumentera mot vid ett överklagande.

Det är fullständigt uppenbart att rehabiliteringskedjan ”rehabiliteringsprocesser” för individens förmåga att återgå till arbetet inte fungerar.

Försäkringskassans ledning bedriver en vilseledande propaganda och klarar inte av att hantera sjukförsäkringen längre.

Anledningen är att domar som ger rätt till sjukpenning inte följs.

Bevis för detta finns i socialförsäkringsutskottets betänkande. 1996-97 framkom det klart och tydligt att om en sjuk person som inte helt klart har en arbetsförmåga som kan utnyttjas på den öppna arbetsmarknaden så har de rätt till ersättning.

I högsta förvaltningsdomstolen RÅ 2008 framkom det klart och tydligt att arbeten som kräver mer än marginell anpassning ger rätt till ersättning.

När försäkringskassan inte följer högsta förvaltningsdomstolen är det väldigt allvarligt, en rättsosäkerhet som skapas av försäkringskassans ledning måste Annika Strandhäll och regeringen rätta till.

Man kan inte ha politiska mål för hur många som ska få rätt till ersättning, utan det måste avgöras av den rättsliga regleringen. Regeringens nuvarande påtryckning på Försäkringskassan att hålla målen (9 dagar), leder till en fruktansvärt orättssäker försäkring och undergräver legitimiteten för hela välfärdsstaten. Dessutom är det en föreställning att vi har höga (skenande) sjuktal! Jämförelsepunkten är satt i en nytjandegrad som var den lägsta någonsin, och inte särskilt relevant för den arbetsmarknad vi har idag.

Borttagandet av den bortre parenteserna var en chimär, eftersom det endast handlar om en undantagsregel som ändå omfattar så få människor att det inte tar bort det stora problemet med försäkringen, vilken är: arbetsmarknadsrekvisitet.

Den arbetsmarknad som Försäkringskassan och domstolar menar är normalt förekommande är i själva verket arbeten som arbetsgivare anpassat för att möjliggöra att redan anställda med nedsatta förmågor ska kunna sköta sitt arbete. Det är INTE normalt förekommande arbeten såsom det avses i lagen, utan endast särskilt tillskapade arbeten för redan anställd personal.

Nu är det dags att göra något åt sjukförsäkringen.

Att arbetsförmågeprövningen och kravställandet vid sjukförsäkringens tidsgränser måste förändras.

Att regeringen ser över lagstiftningen om sjukförsäkringens tidsgränser samt försäkringskassans rättstillämpning.

Att regeringen verkar för att regeringsrättens dom den 8 april 2008 i mål

Nr 7437-09 följs.

Att Umeå Arbetarkommun bifaller motionen och sänder den vidare till distriktskongressen.

Per- Erik Johansson
Ulf Björk

Förslag till motionssvar ang förändra sjukförsäkringen

Styrelsen delar motionärens syn på att sjukförsäkringens tillämpning idag inte är tillfredsställande.

Högsta förvaltningsdomstolen har i en dom klarlagt att för att ett arbete ska betraktas som normalt förekommande ska det röra sig om ett vanligt arbete på arbetsmarknaden, den försäkrades arbetsförmåga ska kunna tas tillvara i full eller närmast full omfattning, arbetet ska innebära krav på normal prestation och arbetet ska inte kräva någon anpassning, annat än möjligtvis i ringa omfattning. Försäkringskassan har enligt LO-TCO rättsskydd underlåtit att följa Högsta förvaltningsdomstolens dom och riksdagens vilja.

Genom Försäkringskassans felaktiga tillämpning av begreppet normalt förekommande arbete innebär det att rättssäkerhet åsidosatt. Det här är ytterst allvarligt. Om inte rättssäkerhet kan garanteras vid tillämpning av en så viktig försäkring som sjukförsäkringen är, så minskar också förtroendet och tilliten till att samhällets skyddsnät ska fungera när man är som mest sårbar.

Politiken har ett ansvar att bekämpa orsakerna till ohälsan och den höga sjukfrånvaron. Det måste dock kombineras med att vi säkerställer att sjukförsäkringen är rättssäker samt ger ekonomiskt trygghet vid sjukdom. Dagens regelverk med tidsgränser i sjukförsäkringen innebär att personer med sjukdomstillstånd och nedsatt arbetsförmåga, får sin sjukpenning indragen och hänvisas till Arbetsförmedlingen. Detta är helt orimligt. Det behöver göras en översyn av sjukförsäkringens tidsgränser och Försäkringskassans tillämpning av rättspraxis. Detta för att säkerställa att vi får en rättssäker sjukförsäkring som ger ekonomisk trygghet vid sjukdom.

Umeå Arbetarekommuns styrelse föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2018

Motion nr 6. Dags att göra sjukförsäkringen människovänlig igen

Motion till Umeå Arbetarkommun 2017-09-06

Det borde vara självklart att om Fk vill gå emot den sjukskrivande läkaren och hävda att arbetsförmåga finns, så ska den utredningsskyldigheten och bevisbördan ligga på Fk och inte på den sjuke. Idag kan Fk utan svårighet hävda att arbetsförmåga finns och gå emot behandlande läkare utan att göra någon egen djupare utredning. Fk väljer bara att tolka den diagnos som läkaren ställt på ett för den sjukskrivne negativt sätt. Ett minimikrav är väl att om Fk avser att gå emot ett läkarintyg så ska Fk med medicinsk kunnig personal träffa den sjuke och sätt sig in i den personens sjukdomsbild. För utan att ha den klar för sig kan man väl knappast kunna uttala sig om vilken arbetsförmåga som finns!

Nu är det i närmaste kränkande när det bara kommer ett brev där Fk meddelar att man har för avsikt att inte bevilja sjukpenning. Detta utan att se individen, bara rent teoretiskt bedöma ett läkarintyg. Det kan också vara ett läkarintyg med ett innehåll som Fk tidigare inte haft några

invändningar mot. Fk brukar skylla på att läkarna skriver dåliga sjukintyg och därför nekar man sjukpenning. Det måste väl om något vara ett tjänstefel av Fk att neka sjukpenning på ett undermåligt intyg? Då skulle Fk, som ska se till individens bästa, verkligen lägga ner möda på att ta rätt på hur det är med individens hälsa och arbetsförmåga. Inte bara nyttja ett ”dåligt” läkarintyg för att kunna minska i sjukstatistiken.

Den sjukskrivne har mycket små möjligheter att få till en ändring när Fk bara påstår att arbetsförmåga finns utan att träffat och gjort en individuell bedömning av just den personens sjukdomsbild. I de flesta fall tar Fk inte ens kontakt med den sjukskrivande läkaren. I många fall upplevs det godtyckligt när Fk bestämmer sig för att neka sjukpenning. Och det kommer man oftast undan med då man lägger bevisbördan på den sjukskrivne att bevisa sin arbetsförmåga. Det är helt orimligt och rättsosäkert.

Fk måste lita på den sjukskrivande läkaren eller själv göra en utredning som är värd namnet.

Vi vill ha en sjukförsäkring som ger ekonomisk trygghet vid sjukdom och inte kränker människor som kämpar med sin sjukdom.

Vi föreslår därför

- att Umeå arbetarkommun ska arbeta för att stärka den sjukskrivande läkarens roll i sjukförsäkringen
- att Umeå arbetarkommun ska arbeta för att bevisbördan och en djupare individbaserad utredningsskyldighet ska läggas på Fk när man går emot sjukskrivande läkare och hävdar att arbetsförmåga finns
- att Umeå arbetarkommun skickar motionen vidare till distriktskongress som sin egen

Motionen antagen vid möte med SEKO S Umeå den 6 september 2017 Kontaktperson för motionen är Kurt Karlsson 070-322 22 44, kurt.karlsson@telia.com

Förslag på svar på motion ”Dags att göra sjukförsäkringen människovänlig igen”

Umeå Arbetarekommuns styrelse delar motionärens syn på att den behandlande läkarens roll bör stärkas i sjukskrivningsprocessen. Det är rimligt att det är den behandlande läkaren och de experter som finns inom hälso- och sjukvården som gör bedömningen om den sjukskrivnes förmåga att helt eller delvis komma tillbaka i arbete. När Försäkringskassan gör en annan bedömning än vad sjukintyget säger så bör en större bevisbörda ligga på FK.

Styrelsen i Umeå Arbetarekommun föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2018.

Motion nr 7. Ett genomförande av århundradets företagsreform

Ett genomförande av århundradets företagsreform.

Sverige har sedan länge haft helt andra regelverk för företag och deras juridiska status än många andra länder i vår omvärld – Bland dem Storbritannien och de länder som tillämpar British common law som juridisk grund.

I Sverige har vi en ordning där endast aktiebolag och ekonomiska föreningar i egentlig mening är en egen juridisk person och det förhållandet leder till många negativa saker såsom skatteflykt mm.

Därutöver skapar det svenska systemet med F-skattsedlar och FA-skattsedlar för de som driver enskilda firmor, handelsbolag och kommanditbolag en ordning där det först i slutet av året framgår hur stor den slutliga skatten ska bli.

Detta innebär att den som har och driver enskilda firmor och andra enkla bolag kan drabbas av en skattebörda de hade svårt att förutse under beskattningsårets gång – Alldeles speciellt så om den enskilda firman är en sidoverksamhet till en reguljär anställning.

Därutöver vet vi att det fuskas storligen med både vinstskatt och mervärdesskatt liksom med arbetsgivaravgifter genom att olika företagsformer blandas med varandra i koncernlika former.

Den ordningen hör inte hemma i ett modernt välfärdsland som Sverige och därför bör sättet för hur bolag drivs och registreras förändras så att de blir mer likställiga med den ordning som gäller i Storbritannien och resten av Europa.

Detta innebär att alla företag efter genomförd reform ska vara registrerade som aktiebolag och därmed som egen juridisk person.

Aktiekapitalet ska kunna vara så litet som 2 svenska kronor fördelat på minst 2 aktier med ett värde av 1 svensk krona stycket.

Därtill ska det precis som i det brittiska systemet finnas möjlighet att ha ett större eget kapital än aktievärdet (I det brittiska systemet benämnt Paid-up capital) för att säkerställa och tillfredsställa banker och kreditinstituts behov av företagssäkerheter i samband med lån.

Tilläggas ska att reformen bör medföra att de företag som i dagsläget omfattas av ett enklare bokföringsförfarande utan krav på revision inte påförs sådana krav.

Vinsten med ett införande av denna företagsreform av mig benämnd århundradets företagsreform är följande.

Det skapas en klar och tydlig skillnad mellan privatperson och företag där varje skattesubjekt beskattas individuellt.

Möjligheten att skatteplanera genom att blanda olika företagsformer med varandra minimeras till ett minimum.

Myndigheternas möjlighet att granska landets företag ökar.

Jag yrkar därför på följande:

Att Umeå Arbetarekommun antar motionen som sin egen att skicka vidare till distriktskongressen.

Att det Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten antar motionen som sin egen

Att det Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten via partidistriktets folkvalda riksdagsledamöter driver på för ett genomförande av motionens förslag.

Anders Forss

Kassör Ersboda S-förening

Motion nr 8. Tillsättande av en utredning ang införandet av basinkomst för alla medborgare över 18-års ålder

Tillsättande av en utredning som förutsättningslöst utreder införandet av en basinkomst för alla medborgare över 18-års ålder.

Frågan om ett införande av en basinkomst eller medborgarlön är en fråga som tidigare drivits av Miljöpartiet.

Att frågan tidigare väckts och drivits av ett annat politiskt parti än vårt eget innebär dock inte att frågan inte behöver utredas ordentligt på vårt partis initiativ.

Det är viktigt att framföra att jag som motionär på inget sätt tagit ställning för ett införande av en basinkomst för alla över 18-års ålder.

Däremot har jag tagit ställning till att ett eventuellt införande av en basinkomst är tillräckligt intressant för att saken ska utredas och det är av den anledningen jag motionerar i ärendet.

Hur ser problembilden för framtidens samhällsutveckling ut?

Vi står inför en enormt stor framtida utmaning vad gäller antalet arbetstillfällen i den verksamhet som bedrivs i Sverige för närvarande.

Att antalet arbetstillfällen som kräver mänsklig arbetskraft kommer att minska därför att automatisering och robotisering kommer att ersätta mänsklig arbetskraft tror jag att de allra flesta inklusive vetenskapen är överens om.

Färre arbetstillfällen lämnar oss vid två val - Endera att öka antalet företag och summan av offentlig verksamhet och därmed behovet av mänsklig arbetskraft eller skapa en större rörlighet och flexibilitet på arbetsmarknaden alternativt en kombination av de två.

Därtill vet vi att dagens bidragssystem och dagens sociala trygghetssystem till viss del är föråldrade och bygger på en verklighet på arbetsmarknaden som såg helt annorlunda än den ser ut i dag.

Av den anledningen vill jag att vi som parti tillsätter en utredning som en gång för alla utreder konsekvenserna av ett införande av en basinkomst utifrån perspektivet att en sådan ska ersätta många av dagens bidrag och därtill skapa en god grundläggning vad gäller sjukförsäkring, studiestöd, pensioner mm.

Därtill bör utredningen fokusera på att kartlägga vilken sorts individuell frihet ett eventuellt införande av en basinkomst för alla över 18-års ålder innebär vad gäller möjligheten att själv styra över när man ska arbeta, när man ska vara barnledig, när man ska vidareutbilda sig och hur stor tjänstgöringsgrad man ska från tid till annan.

Mitt yrkande blir därför följande:

Att Umeå Arbetarekommun antar motionen som sin egen att skicka till distriktskongressen

Att Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten antar motionen som sin egen att driva gentemot partiet centralt.

Att Socialdemokratiska partidistriktet i Västerbotten via sina valda riksdagsledamöter driver på centralt för att motionens förslag ska genomföras av regeringen

Anders Forss

Kassör Ersboda S-förening.

Förslag till motionssvar ang basinkomst för alla medborgare över 18-års ålder

D/ En välfärd som går att lita på.pdf (, 0)

28 april 2017 Text från partikongressen 2017.

Det är genom att fler får ett arbete som de ökade klyftorna ska bekämpas.

Alternativ som basinkomst och medborgarlön kan aldrig ersätta allas rätt till arbete, och är därför inte något som förespråkas av Socialdemokraterna.

UD29 Fördelningspolitik

Under de senaste decennierna har klyftorna växt i Sverige. Det stora flertalet har fått ta del av den ekonomiska tillväxten genom reallöneökningar och ökat välstånd, men det gäller inte alla. Sedan början av 1980-talet har toppinkomsterna växt mycket snabbare än genomsnittet. Detta är en utveckling Sverige delar med större delen av västvärlden. Under det senaste decenniet har vi dock sett detta sammanfalla med att den tredjedel av hushållen som har de lägsta inkomsterna också halkat allt längre efter genomsnittet. Den totala inkomstökningen har varit stor men ojämnt fördelad och andelen som klassas som ekonomiskt utsatta har ökat. En sådan utveckling kan vi socialdemokrater aldrig ställa oss bakom. Så länge några lämnas efter kan vi aldrig vara nöjda. Vi har sedan regeringsskiftet ändrat inriktning på politiken i Sverige. I budgetarna har vi prioriterat satsningar som ökar jämställdheten och som gynnar den tiondel av befolkningen som tjänar minst. Jämlikhet ställs ibland mot tillväxt. Den svenska modellen har dock visat att det inte behöver finnas ett sådant motsatsförhållande. I Sverige kombineras framgångsrikt marknadsekonomi och öppenhet gentemot omvärlden med höga jämlikhetsambitioner. Modellen skapar förutsättningar för såväl en god ekonomisk utveckling och hög sysselsättning som en relativt jämn fördelning av inkomsterna och ett välfärdssystem av hög kvalitet som omfattar alla medborgare. Internationella institutioner avfärdar också i allt högre grad detta påstådda motsatsförhållande och både världsbanken, IMF och OECD menar idag att en ökad jämlikhet inte bara är moraliskt riktigt utan även centralt för ekonomisk tillväxt.

Det viktigaste för att motverka klyftor är minska arbetslösheten. Den svenska modellen bygger på att alla som kan jobba ska jobba. Genom en egen försörjning ökar den personliga friheten och möjligheterna att fatta sina egna livsval. Det goda arbetet skänker mening och ger delaktighet i samhällslivet.

Det är genom att fler får ett arbete som de ökade klyftorna ska bekämpas.

Alternativ som basinkomst och medborgarlön kan aldrig ersätta allas rätt till arbete, och är därför inte något som förespråkas av Socialdemokraterna.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2018

Anders skulle vilja ha en till Att sats om en utredning om basinkomst

Motion nr 9. Införande av en produktionsavgift som ersättning för dagens arbetsgivaravgifter

Införande av en produktionsavgift som ersättning för dagens arbetsgivaravgifter
Arbetsgivaravgifterna infördes på den tiden när merparten av allt arbete i Sverige utfördes manuellt av människor och då som ett sätt att finansiera gemensamma sociala trygghetssystem såsom sjukförsäkring och pensioner.

Den verkligheten ser helt annorlunda idag där mer och mer mänskligt arbete ersätts av maskiner och robotar och det är mot den bakgrunden arbetsgivaravgiften spelat ut sin roll som finansiering av våra gemensamma sociala trygghetssystem.

I robotiseringens och automatiseringens tidevarv där mänsklig arbetskraft ersätts med maskiner går de pengar som företagen tidigare betalade in för att trygga sjukförsäkring och pensioner till vinster i företagsägarnas fickor och den utvecklingen måste brytas.

För mig innebär det att dagens arbetsgivaravgifter ska ersättas med en produktionsavgift för att säkerställa att företagen bidrar på samma sätt som tidigare till tryggandet av våra gemensamma sociala trygghetssystem.

Hur stor produktionsavgiften ska vara och exakt hur och på vad den ska beräknas ska utredas och då med fokus på att produktionsavgiften ska finansiera samma saker som arbetsgivaravgiften gjorde när merparten av allt arbete sköttes manuellt.

Mitt yrkande blir därför följande:

Att Umeå Arbetarekommun antar motionen som sin egen att skicka vidare till distriktskongressen.

Att Socialdemokratiska Partidistriktet i Västerbotten antar motionen som sin egen att driva gentemot partiet centralt.

Att Socialdemokratiska Partidistriktet i Västerbotten verkar för att via sina valda riksdagsledamöter verka för att partiet centralt ska utreda effekterna av motionens förslag och andemening.

Anders Forss
Kassör Ersboda S-förening

Förslag till motionssvar ang införande av produktionsavgift.

Motionen tar upp en *mycket* viktig och intressant fråga om hur produktivkrafternas utveckling skall komma hela samhället till godo.

Idag är det ju så att ett företag genom sin verksamhet bidrar till att finansiera vård, skola, omsorg mm genom de anställdas inkomstskatter, arbetsgivaravgiften och ev. skatt på företagets vinster. Vad händer då om och när vi automatiserar?

Först tar artificiellt intelligenta robotar våra jobb. Yrkesförarna blir övertaliga när självstyrande fordon forslar människor och gods dygnet runt utan att kräva vare sig sömn eller toabesök. Industrierbetarna ersätts av snabba och starka maskiner som inte behöver vabba, fackförening eller lön. Till och med fotomodeller ersätts av algoritm-genererade avatarer som formar sig på dataskärmen till exakt den estetik och kroppsform som du tilltalas av. (Jan Larsson Affärsvärlden)

Hur skall vi förhålla oss till detta?

En kanske lite dyster framtidsvision men visar på hur framtiden kan se ut. En lösning på hur vi ska förhålla oss kan vara en produktionsskatt vilket motionären föreslår, han är inte ensam om sin uppfattning Macron har bland andra varit inne på samma linje, tidigare S-kongresser har också varit inne på att beskatta produktionen.

Vi har idag inte kunskapen om hur framtiden kommer att se ut, hur vi skall lösa fördelningen av produktionen. Vad vi dock kämpar för är en värld där vi genomför en mer ekonomiskt jämlik fördelning av värdet av produktionen genom en aktiv omfördelning. Vi får hoppas att vårt parti förmår forma en politik för framtiden där debatten om fördelningspolitiken, skattesystemets utformning, försäkrings och pensionssystem samt hållbarhet står i fokus.

Utifrån ovanstående föreslår styrelsen representantskapet besluta

att skicka motionen som enskild

Motion nr 10 ang Distriktsstyrelsens sammansättning

Umeås kvinnoklubb anser att det är partiet som ska representeras och inte kommunerna. Det lärs ut på medlemsutbildningarna under organisationspassen.

Idag befolkas DS av heltidspolitiker med många kommunalråd. Sen hålls AK-ordförandeträffar då och då.

Det borde kunna vändas på det. Så att DS består av AK-folk och så hålls Kommunalrådsträffar då och då. Kommunerna kommer ändå att få ett stort inflytande genom de nya beredningsorganen i regionen

Umeå s kk yrkar att distriktskongressen beslutar att valberedningen får i uppdrag att beakta detta I samband med nomineringsprocessen att valberedningen får i uppdrag att, tillsammans med expeditionen, utvärdera nuvarande organisation och komma med förslag ev förändringar till nästa DÅK

För Umeå kvinnoklubb

Förslag till motionsvar ang Distriktsstyrelsens sammansättning

Motionären yrkar på att det bör ske en förändring av distriktsstyrelsens sammansättning så att den till sin sammansättning ej längre består av en majoritet av heltidsförtroendevalda som t.ex. kommunalråd/landstingsråd/regionråd/och oppositionsråd i vissa fall utan av valda representanter från arbetarekommunerna. Istället för att idag hålla arbetarekommunträffar för arbetarekommunerna menar motionären att distriktet bör kalla till särskilda rådsträffar för länets heltidsförtroendevalda.

Styrelsen förstår motionens andemening om att stärka arbetarekommunens inflytande på distriktsnivå, sen går det att resonera om hur detta i så fall bör ske. När det gäller just nomineringar till distriktsnivå så är det upp till varje arbetarekommun att välja och sedan besluta om vilka representanter de vill nominera till distriktsstyrelsen.

Umeå arbetarekommun kan inte svara på hur andra arbetarekommuner har resonerat i sina val av nomineringar men när det gäller specifikt Umeå arbetarekommun har styrelsen ofta valt att nominera representanter som representerar såväl arbetarekommunen, samt att de har en stark kommunal förankring. Detta då frågor som diskuteras i distriktsstyrelsen ofta är av kommunal-/landstingskommunal-/och regional vikt, som av AK-karaktär.

Umeå arbetarekommun har därför vanligen valt att nominera sitt första kommunalråd, och utöver det har representanter i bl.a. landstinget och regionen nominerats. Umeå är en stor kommun både i befolkning och utifrån arbetarekommunens storlek i länet och har då haft förmånen att ha flera personer i distriktsstyrelsen samtidigt. En del av dem har även funnits representerade i Umeå arbetarekommuns styrelse på samma gång och därmed haft i uppdrag att sköta informationsöverföringen/förankringen mellan distriktsstyrelsen och arbetarekommunen. Mindre arbetarekommuner har inte samma förmån som större arbetarekommuner med att ha flera representanter i styrelsen samtidigt. De har då utifrån sina förutsättningar valt den representant som de finner mest lämplig.

Distriktets valberedning har sedan att ta ställning till de nomineringar de får in från arbetarekommunerna i länet och utifrån det att ta fram ett förslag utifrån vad valberedningen anser är bästa möjliga sammansättning. Det är det förslaget som distriktskongressen har att ta ställning till och sedan besluta om. Distriktets valberedning har alltså inte till uppgift att överpröva/eller neka arbetarekommunernas att få göra vissa val i sina nomineringar då det är arbetarekommunerna som tar ställning till vilka de vill ge förtroendet till att få representera dem på distriktsnivå.

Motionären lyfter också att kommunernas inflytande i samband med den nya regionala strukturen med beredningsorgan får en stor plats och att det därför är motiverat att förändra distriktsstyrelsens sammansättning. Det är naturligtvis något distriktets valberedning får ta i beaktande. Den organisationen är ännu inte på plats så det är för tidigt att säga något om detta.

Sen att valberedningen ska få i uppdrag att utvärdera nuvarande organisation tillsammans med expeditionen på distriktsnivå (dvs. att utvärdera distriktets sammansättning och struktur i olika

led med olika informations/beslutsforum) menar styrelsen att det till viss del är något distriktskongressen tar ställning till varje år då kongressen utifrån valberedningens förslag beslutar om distriktsstyrelsen sammansättning och struktur. Sen är det distriktsstyrelsen som i sin tur beslutar om vilka informations-/beslutsvägar/kanaler som behövs för att sköta den länsövergripande dialogen till fullo med länets arbetarekommuner mellan kongresserna. Om den är otidsenlig eller bör förändras så menar styrelsen att det är distriktsstyrelsen sak att initiera och ta ställning till.

Med anledning av ovanstående föreslås ak-styrelsen besluta att föreslå representantskapet att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2018

Motion nr 11 Tidsbegränsade uppehållstillstånd och utvisningar till Afganistan

Den nya asyllagen försämrar drastiskt möjligheter till trygghet. Familjeåterföreningen har begränsats och just nu demonstrerar unga över hela landet för att man riskerar att skickas tillbaka till våldets och kaosets Afghanistan.

Den svenska politiken har gått vilse och barnen används som levande pjäser i ett politiskt spel. Nu måste regering och riksdag, och våra förtroendevalda i kommuner och landsting, agera.. Umeå s kvinnoklubbs ståndpunkter är solklara:

- Riksdagen bör omgående riva upp lagen om tidsbegränsade uppehållstillstånd och de beslut som begränsar familjeåterförening.
- Utvisningarna till Afghanistan måste stoppas.

Många som flyr från krig och konflikt har kommit till vårt land. Storartade insatser har gjorts av civilsamhället och enskilda personer för att ge en dräglig tillvaro i ett nytt land.

Den nya asyllagen försämrar drastiskt möjligheter till trygghet. Familjeåterföreningen har begränsats och människor skickas tillbaka till våldets och kaosets Afghanistan.

Det är inte värdigt ett land som kallat sig en humanitär stormakt.

Många barn hamnar i missbruk, prostitution och kriminalitet ovetandes om sin framtid. De långa väntetiderna har också lett till självmord

Ökade åtgärdsplaner och insatser för att förkorta processen och väntetiden måste vidtas.

I dagarna är det nästan exakt ett år kvar till valet.

Umeå s kvinnoklubb yrkar att

Distriktsstyrelsen verkar för att

- Riksdagen bör omgående riva upp lagen om tidsbegränsade uppehållstillstånd och de beslut som begränsar familjeåterförening.

- Utvisningarna till Afghanistan måste stoppas.

För Umeå S kvinnoklubb

Birgitta Mukkavaara/ Ordf

Förslag till Motionssvar: ”Tidsbegränsade uppehållstillstånd och utvisningarna till Afghanistan”

Den svenska asylpolitiken bygger på Genèvekonventionen som säger att människor har rätt att söka skydd, ”asyl”, från krig och förtryck. Det är en mänsklig rättighet som Sverige lever upp till. Människor som kommer till Sverige och söker asyl får en prövning gjord av Migrationsverket, som är expertmyndighet och som undersöker skyddsbehovet utifrån bedömningar av läget i den asylsökandes hemland. Sverige har världens mest rättssäkra asylprövningar. Skydd beviljas om sökanden anses ha skyddsbehov. Det är grunden i en reglerad invandring. Som medlemmar i EU omfattas Sverige av Dublinförordningen, vilken säger att asyl ska sökas i ankomstlandet. Asylrätt ska inte förväxlas med andra typer av migration, såsom reglerad arbetskraftsinvandring eller fri rörlighet. Inte heller med rätt till bosättning.

Senare års stora mängd asylansökningar har inneburit långa väntetider på prövningen. Den som exempelvis lämnade in sin asylansökan i januari 2016 och får sin asylprövning gjord i juni 2017, får sitt skyddsbehov bedömt utifrån det aktuella läget, det vill säga juni 2017. Under väntetiden får den asylsökande skydd i Sverige. En följd av ett avslagsbeslut är att personen ska återvända. Detta dels för att upprätthålla regleringen och tilltron till rättsprinciper, dels för att en som inte har skyddsbehov inte ska ta plats ifrån en som har skyddsbehov. Bland asylsökande ensamkommande barn får idag 8 av 10 sitt skyddsbehov beviljat av migrationsverket. Utvisning av barn sker endast om ordnat mottagande finns. Sverige har hittills inte utvisat ensamkommande barn till Afghanistan.

Politiken avgör inte prövningarna, som i en amnesti. Vi har frångått en sådan ordning, eftersom människors asylrätt då kan påverkas av annat än skyddsbehovet, som exempelvis av hur resursstark en grupp eller dess omgivning är, eller av nyttoaspekter såsom ställning på arbetsmarknaden. Däremot är det politikens ansvar att se till att Migrationsverket har resurser och kompetens nog för att göra bra och skyndsamma bedömningar av skyddsbehovet och läget i hemlandet.

De restriktioner som infördes 2015 begränsar varken möjligheten att söka asyl eller att få skydd. Men däremot bosättningsmöjligheterna, eftersom Sveriges dåvarande regler rörande bosättning gjorde att flyktingar valde bort första ankomstland, och även länder som Österrike, Tyskland och Danmark, för Sverige. Mottagningssystemet överbelastades, effektiviteten i integrationen minskade och stödet för flyktingpolitiken undergrävdes kraftigt. Restriktionerna infördes med avsikt att fler länder skulle ta ansvar.

Sveriges åtaganden är omfattande. Vintern 2016 befann sig ungefär 250 000 asylsökande i systemet, varav 163 000 kom under 2015, och fler människor väntas i anhöriginvandring.

Arbetet framför oss, i huvudsak i kommunerna, handlar om att bygga ut samhället, med bibehållen god standard. Vi ska undvika utbredning av bostadsbrist, segregation, arbetslöshet,

låglöneområden, svartarbete och utnyttjande, fattigdom och blivande fattigpensionärer. Det vill säga att upprätthålla den svenska modellen och en generell välfärd. Idag har mottagningssystemet återhämtat sig en del, även om många asylprövningar återstår. Medborgarna i Sverige har också återfått en del av sin förlorade tilltro till att regeringen hanterar situationen, att politiken är praktiskt och ekonomiskt hållbar. Det folkliga stödet för nuvarande reglering och restriktion är brett.

Att införa en amnesti är oförenligt med en reglerad invandring, med principen om att skyddsbehov gäller och med den ordning för asylprövning som vi står för. Mindre restriktiva boställningsmöjligheter är förknippat med en rad konsekvenser, som bland annat överbelastad kapacitet, försvårad integration och ett ytterligare minskat förtroende för flyktingpolitiken. Som regeringsparti behöver vi också ta i beaktan att avsteg ifrån den reglerade invandringen och införda restriktioner påverkar vårt förtroende, både i själva frågan och i generell pålitlighet. Idag krävs inte mycket av minskat förtroende för att det skulle leda till regeringsskifte, och därmed även till en långt mer restriktiv flyktingpolitik. Det vore att mista hela stycket. I och med nuvarande ordning har vi återgått till en mer klassisk socialdemokratisk migrationspolitik, som partiet också har fastslagit på senaste kongressen.

Förslag till beslut: **avslag**

Styrelsen föreslår representantskapsmötet besluta

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2018

Motion nr 12. Rensning av folkgrupp

Titta inte bort – här utplånas ett helt folk

Burmas rohingyer mördas, våldtas och fördrivs i en takt och med en grymhet som världen inte har sett på länge.

– Vi hör horribla historier om mord och våldtäkter, säger Kenneth Roth på Human Rights Watch.

MORD OCH VÅLDTÄKTER SOM VAPEN

Vid sidan av att bränna ner byarna används tre andra fasansfulla vapen för att fördriva rohingyerna.

Mord, massvåldtäkter och svält. Vittnesmålen är så vidriga att de nästan inte går att ta till sig.

– De kastade min bebis in i elden, sa flyktingen Rajuma [till New York Times](#) i förra veckan.

S fördömer etnisk rensning i Burma

27 september 2017

Den globala socialdemokratien fördömer gemensamt det som av FN:s generalsekreterare beskrivs som etnisk rensning av folkgruppen Rohingya i Burma och kräver krafttag för att få ett slut på den oacceptabla situationen.

- Våldet och dödandet måste upphöra genast och den burmesiska regeringen måste i första skedet tillåta humanitär hjälp och sedan ta ansvar för sin befolknings mänskliga rättigheter, säger Socialdemokraternas internationella sekreterare Andrine Winther.

Umeå S kvinnoklubb kräver

att alla krafter nu gemensamt måste se till att denna etniska rensning stoppas!

Umeå s kk yrkar

Att distriktskongressen beslutar att ge Distriktsstyrelsen I uppdrag att agera så att alla krafter verkar för att denna etniska rensning stoppas.

Att distriktskongressen beslutar att göra ett uttalande med ett kraftfullt fördömande.

För Umeå s kk

Birgitta Mukkavaara

Ordförande

Förslag till motionssvar ang rensning av folkgrupp

Umeå arbetarekommun delar till fullo motionärernas beskrivning och oro för utvecklingen i Myanmar (Burma).

Styrelsen föreslår att representantskapsmötet beslutar

att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2018.

